nieuws

Slachters: "Natuurlijk weten de bazen hoe het zit"

nieuws

Het Nieuwsblad vond twee gepensioneerde slachters bereid om te getuigen over hun werk. Ze willen dat enkel anoniem doen want de werknemers liggen net zoals de slachthuizen onder vuur na de horrorbeelden uit Izegem en Tielt. “Op den duur is het varken geen beest meer. Het is een product. Je kan niet anders dan zo denken. Het is bandwerk. Je geest raakt afgestompt”, geven ze toe. Maar ze nemen het niet dat het werkvolk nu alle schuld krijgt: “Ik krijg het als de bazen zeggen dat ze van niets weten. Natuurlijk weten ze hoe het zit.”

14 SEPTEMBER 2017 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:41

Lees meer over:
voedingsindustrie
dierenwelzijn

Het Nieuwsblad vond twee gepensioneerde slachters bereid om te getuigen over hun werk. Ze willen dat enkel anoniem doen want de werknemers liggen net zoals de slachthuizen onder vuur na de horrorbeelden uit Izegem en Tielt. “Op den duur is het varken geen beest meer. Het is een product. Je kan niet anders dan zo denken. Het is bandwerk. Je geest raakt afgestompt”, geven ze toe. Maar ze nemen het niet dat het werkvolk nu alle schuld krijgt: “Ik krijg het als de bazen zeggen dat ze van niets weten. Natuurlijk weten ze hoe het zit.”

Twee ex-werknemers van een varkensslachterij die net met pensioen zijn, vertellen in Het Nieuwsblad over het métier. Meer dan 30 jaar stonden ze aan de slachtlijn. Per dag zagen ze 4.000 dieren passeren. “Het is de snelheid die ons nekt. Je moet snel werken en toch zo rustig mogelijk blijven voor de varkens. Dat is moeilijk. Zeker als je dat gekrijs hoort. En zeker omdat de jongens die er werken, vaak niet de mondigste of slimste zijn. Je wordt er ingegooid zonder veel opleiding. Je weet van niet beter. Die opgeleide Thomas More-gasten zouden ook zot worden.”

Lukt het niet om een varken uit de camion te drijven, dan worden de medewerkers van een slachthuis nerveus. “Dat is stress, want iedereen wacht op je. Denk je dat de patron dan zegt: 'doe het maar volgens het boekje'? Tuurlijk niet.” Daarom zit het hen dwars dat iedereen nu afgeeft op het personeel dat foute dingen doet. “Het zijn de bazen die daar iets aan moeten doen. Aan dat alsmaar meer en sneller slachten met minder mensen. Die camera's dienen niet om de behandeling van de beesten te controleren, ze dienen om te zien of de mensen snel genoeg werken. Komt de voedselinspectie langs, dan wordt de band trager gezet. Zijn ze weg, dan gaat hij weer sneller.”

Zelfs voor een geroutineerd persoon blijft slachten een ingrijpend iets. “Je doodt een levend wezen. We zijn wel degelijk begaan met die beesten. Als een varken of een ander beest je in de ogen kijkt, ja hallo. Je probeert niet terug te kijken. Maar je weet: het is wat het is. Het is het beest of jij. Zo gaat het nu eenmaal. Op den duur is het varken geen beest meer. Het is een product. Je kan niet

anders dan zo denken. Het is bandwerk. Je geest raakt afgestompt. Van al die aangevoerde varkens. Van al die karkassen. Voor een schamel loon van om en bij 1.600 euro netto. Slachten is een harde stiel. Voor mens en dier.”

Bron: Het Nieuwsblad

Beeld: Animal Rights

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada